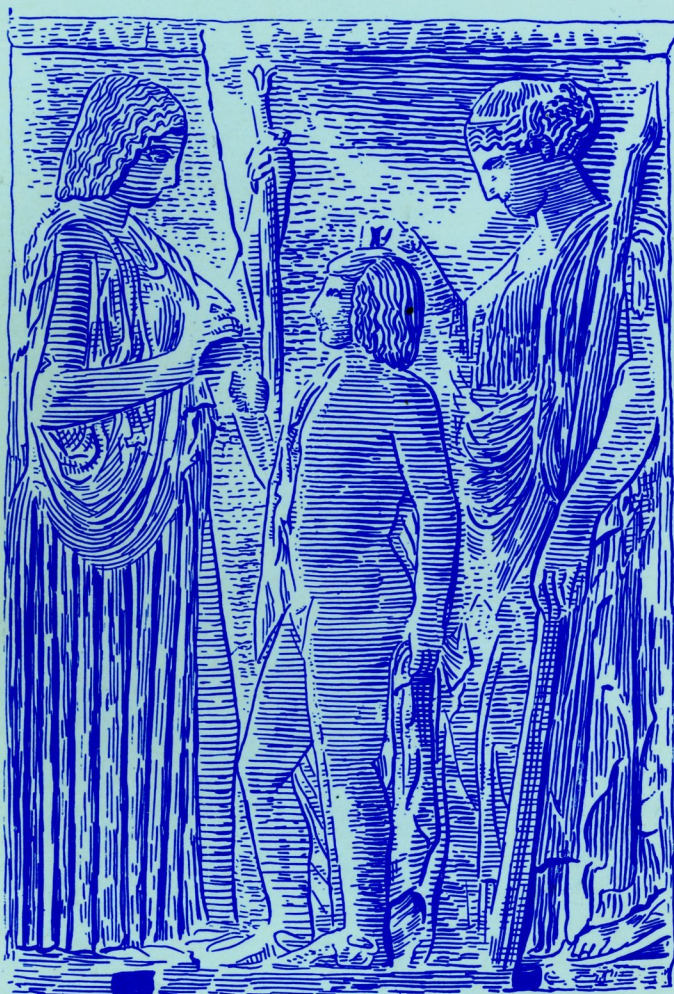

ΔΙΣΧΥΛΙΑ 1975

7 - 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

AESCHYLUS'S 2500 YEARS
IN ELEUSIS 525 B.C.
ELEUSIS'S FESTIVAL 1975

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975

Κατόπιν πρωτοβουλίας του Δήμου Ἐλευσίνος συνεκροτήθη Ἐπιτροπή ἐκπροσώπων ὀργανώσεων τῆς πόλεως καὶ παραγόντων διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν 2.500 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς Ἐλευσίνος, τοῦ κορυφαίου τραγικοῦ τῆς ἀρχαιότητος Αἰσχυλοῦ καὶ τὴν διοργάνωσιν ἀνὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα τῶν «Αἰσχυλείων».

Σκοπὸς τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι:

Ἡ ἐκλαΐκευσις καὶ προβολὴ τοῦ ἔργου τοῦ Αἰσχυλοῦ.

Ἡ προβολὴ τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἐλευσίνος.

Ἡ ἀνάπτυξις ὑγιοῦς καὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως εἰς τὴν Ἐλευσίνα.

Διὰ τῆς διοργανώσεως τῶν ἐκδηλώσεων τούτων ἡ πόλις θὰ προβληθῆ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀλλὰ καὶ διεθνῶς καὶ θὰ λάβῃ τὴν θέσιν ἢ ὁποία τῆς ἀνήκει, διότι ἡ ἱστορία τῆς, τὰ ἀνεκτίμητα μνημεῖα τῆς, ἡ γεωγραφικὴ τῆς θέσις καὶ ἡ προοδευτικότης τῶν κατοίκων τῆς συνηγοροῦν εἰς τὸ νὰ διαδραματίζη πρωτεύοντα ρόλον εἰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις.

Τὴν Ἐπιτροπὴν διοργανώσεως «Αἰσχυλείων» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου κ. Μιχαὴλ Λεβέντη, ἀποτελοῦν οἱ:

1. Ἀλεξανδρῆ Ὑολγα, Ὑεφορος Ἀρχαιοτήτων
2. Ἀποστολίδης Θεοδόσιος, ὑπεύθυνος Βιβλιοθήκης Ἐλευσίνος
3. Βασιλείου Ἰωάννης, ἐκπρόσωπος Δημοκρατικῆς κινήσεως νέων Ἐλευσίνος
4. Γεράρδης Λεωνίδας, Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος
5. Δάλμα - Κουρούνη Εὐγενία, Δημοτικὴ Σύμβουλος, Δικηγόρος.
6. Δούκα Ἀναστασία, Καθηγήτρια Σωματικῆς Ἀγωγῆς
7. Θεοδώρου Δημήτριος, Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Καθηγητῆς
8. Καβαδίας Σταμάτιος, Πρόεδρος Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἐλευσίνος
9. Καρποδίνης Γουλιέλμος, Καθηγητῆς
10. Κλουβάτος Κώστας, Γλύπτης
11. Κοντρογιάννης Δημήτριος, Πρόεδρος Συλ. Διδασκάλων Ἐλευσίνος, Διδάσκαλος

12. Λαζαρίδης Δημήτριος, Γενικός Έφορος Αρχαιοτήτων
13. Λάσκος Όρέστης, Σκηνοθέτης, Ποιητής
14. Λιάπης Εύάγγελος, Δικηγόρος Συγγραφέυς
15. Λιάσκος Πέτρος, Καθηγητής, εκπρόσωπος ομάδος Έρεύνης Έλευσιν. Μελετών
16. Λιάσκου - Κωνσταντοπούλου Έλλη, Διευθύντρια Όδειού Έλευσίνος
17. Λινάρδου Μαρία, εκπρόσωπος Όμίλου Νεανίδων Έλευσίνος
18. Λυμπέρης Σπυρίδων, Ζωγράφος
19. Μάζης Γεώργιος, Έθοποιός
20. Μαραγκάκης Μύρων, Δημοτικός Σύμβουλος, Έπιχειρηματίας
21. Μελετίου Χρήστος, Έκτελωνιστής, Έπίτιμος Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων καί Κηδεμόνων
22. Μουρίκης Δημήτριος, Πρόεδρος Λιμενικής Έπιτροπής, Δικηγόρος.
23. Παπαδάκης Ιωάννης, Πρόεδρος «Πανελευσινιακού ΑΟ», Έατρός
24. Πέππα Νίνα, εκπρόσωπος Έλληνίδων Όδηγών Έλευσίνος
25. Σαράτσης Νικόλαος, Δημοτικός Σ)λος, Πρόεδρος Μορφωτικού καί Έκπολιτιστικού Συλλόγου Έλευσίνος, Δικηγόρος
26. Σιδέρη Αίκατερίνη, Δημοτική Σ)λος, Πρόεδρος Συλλόγου Φοιτητών «ΑΙΣΧΥΛΟΣ», φοιτήτρια
28. Τραυλός Ιωάννης Αρχιτέκτων — Αρχαιολόγος
29. Τουλούπα Έβη, Έφορος Αρχαιοτήτων
30. Τσάκος Εύάγγελος, Πρόεδρος Έπαγγελματοβιοτεχνών Έλευσίνος
31. Χατζηβασιλείου Τιμολέων, εκπρόσωπος όμίλου Νέων Έλευσίνος

2500
ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ
525 π.Χ. - 1975

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ

- A) ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ**
B) ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΚΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975»

AESCHYLU'S 2500 YEARS
IN ELEUSIS 525 B.C.
ELEUSI'S FESTIVAL 1975

- WITH**
A) GREEK DANCE BALLET BY MRS RALLOU
MANOU - AESHYLU'S TEXTS
B) ART TEATRE BY MR. CHARLES COON.

ORGANIZATION;;;
COMMUNITY OF ELEUSIS
AND THE COMMITTEE
OF "AESCHYLU'S FESTIVAL 1975

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ:

- ΩΡΑ 20.00 ΑΦΙΞΙΣ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΓΕΛΑ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΚΟΜΙΖΩΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ ΧΩΜΑ ΕΝΤΟΣ ΥΔΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΚΕΙ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ. ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ.
- ΩΡΑ 20.10 ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
- ΩΡΑ 20.15 ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΝΑΡΞΙΣ ΥΠΟ κ. Κ. ΤΡΥΠΑΝΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.
- ΩΡΑ 20.25 ΟΜΙΛΙΑ κ. Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
- ΩΡΑ 20.50 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑΤΟΣ ΜΕ «ΟΡΕΣΤΗ» Κας ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

- ΩΡΑ 20.00 ΟΜΙΛΙΑ ΝΟΜΑΡΧΟΥ Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ κ. ΧΑΜΠΠΗ
- ΩΡΑ 20.20 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ» ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

- ΩΡΑ 20.00 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ» ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ Κου ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ 2500 ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ 3,5 cm. Η ΜΙΑ ΟΨΙΣ ΠΑΡΙΣΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΧΥΛΟΝ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ 200 ΔΡΧ. ΕΚΑΣΤΟΝ

GENERAL SCHEDULE

SUNDAY September 7

TIME: 20:00 ARRIVAL OF THE MAYOR OF GELLA-SICILY WHO IS BRINGING IN AN URN SYMBOLICALLY FROM THE MONUMENT OF AESCHYLUS THERE. DELIVERY TO THE MAYOR OF ELEUSIS.

TIME: 20:10 A FIVE MINUTES ADDRESS BY THE MAYOR OF ELEUSIS.

TIME: 20:15 OFFICIAL COMMENCEMENT BY MR. K. TRYPANIS, MINISTRE OF CULTURE AND SCIENCES.

TIME: 20:50 SPEECH BY MR A. DIAMANDOPOULOS

TIME: 20:50 DANCE BALLET BY MRS RALLOU MANOY FROM AESSHYLUS ORESTES

SATURDAY SEPTEMBER 13

TIME: 20:00 SPEECH BY MR. HABIPIS PREFECT OF W. ATTICA

TIME: 20:10 THEATRICAL PERFORMANCE OF "SEVEN AGAINST THEBES" BY CHARLES COON OF THE ART THEATER.

SUNDAY September 14

TIME: 20'00 THEATRICAL PERFORMANCE OF "SEVEN AGAINST THEBES" BY CHARLES COON OF THE ART THEATER.

ON COMPLETION OF 2500 YEARS FROM THE BIRTH OF AESCHYLUS THERE CIRCULATES A COMMEMORATIVE MEDAL!. IT IS GOLD PLATED 3.5 cm. IN DIAMETER! ON THE FACE OF IT ASCHYLUS IS REPRESENTED AND ON THE BACK-HIS NAME AND DATE OF BIRTH IT IS BEING SOLD AT DRS 200 EACH!

Ὁ ἐπισκέπτης πού φθάνει σήμερα στήν Ἐλευσίνα στέκεται μ' ἕνα παράξενο βλέμμα μπρὸς στὰ ὑπάρχοντα ἐρείπια τῆς παλαιᾶς θρησκευτικῆς δόξας τῆς, ἀνήμερος γιὰ μιὰ στιγμή νὰ συνεφέρῃ τὴν παλαιάν τῆς αἴγλη σ' αὐτὰ τὰ κομμάτια πού κείνται κατὰ γῆς.

Πεσομένα, κι' ἄλλα θαμμένα μαρτυροῦν παρ' ὄλην τὴν χαμένη ὁμορφιά τῆς, τὸ κάλλος, τὸ πέρασμα τόσων ἐποχῶν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν μεγάλην σοφίαν τῆς ὑπάρξεως — τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Λαοί, Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προσήρχοντο εὐλαβικοὶ προσκυνηταὶ καὶ ἀσπαζόντουσαν τὸ θεῖον ἐπὶ γῆς δῶρον. Τῆ μύση.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στήν Ἐλευσίνα εἶναι ὁ ἴδιος ἱερός δρόμος πού ἀκολουθοῦσαν οἱ 30.000 καὶ πλέον πιστοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γιὰ ν' ἀρχωνται κάθε χρόνο, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, στὸν ἱερὸν τόπο τοῦ προσκυνήματος καὶ νὰ μυηθοῦν.

Τὸ Τελεστήριον δῶ πού σήμερα τελοῦνται οἱ γιορτὲς ἦταν τὸ κέντρον τῆς Ἐλευσινιακῆς λατρείας καὶ κτίσθηκε μεγαλύτερο στήν ἐποχὴ τοῦ Περικλῆ. Εἶχε ἔκταση 54 × 54 μ., ἐξάπυλο τὸ δεύτερο πάτωμα ὑποβασταζόμενο μὲ 42 κίονες μὲ σχέδιο τοῦ περίφημου ἀρχιτέκτονα Ἰκτίνου.

Τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια εἰσῆχθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1350 π.Χ. μαζί δὲ εἰσῆχθη στὴ περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ λατρεία τῆς Θεᾶς Δήμητρας.

Τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια ἐχρησίμευαν τρόπον τινα σὰν γέφυρα μεταξὺ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν ὁποίων συμβολικὰ ἀποκαλύπτονται οἱ θελήσεις τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῶν ὁποίων οἱ μουσόμενοι σ' αὐτὰ ἐξησφάλιζαν τὴν μετὰ θάνατον εὐδαιμονίαν καὶ τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν.

Νὰ τί λέγῃ ὁ Πίνδαρος «Μακάριος ὅστις ἰδῶν τὰ ὑπὸ τὴν γῆν εἰς τὴν Ἐλευσίνα διότι γνωρίζει τὸ τέλος τοῦ βίου του καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθεῖσαν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀρχήν».

Τὸ τυπικὸν τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων στηριζόταν ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ μύθου τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Περσεφόνης.

Ὁ μῦθος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ διατύπωση τῆς τελετῆς τῆς βλαστήσεως.

Ἔτσι μὲ τὸ χαρμόσυνο ἀνέβασμα τῆς Περσεφόνης πάνω στὴ γῆ, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας τῆς Δήμητρας, ἀπὸ τὸ βασίλειο τοῦ Πλούτωνα, στὸν Ἄδη, ἔδωσε πάλι τὴν χαρὰ καὶ τὴν καρποφορίαν στὴν ἱερὴ γῆ τῆς Ἐλευσίνας καὶ οἱ κάτοικοί τῆς γιὰ εὐγνώμοσύνη πρὸς τὴν εὐεργέτιδα ἔκτισαν ναόν.

Ἡ Δήμητρα καὶ ἡ Περσεφὼν ἔκαναν τὸ Τριπτόλεμον πρῶτον Ἱεροφάντην καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸ ἱερὸν Δημητριακὸν καρπὸν καὶ τὸν ἐπεφόρτισαν νὰ διδάξῃ στοὺς ἀνθρώπους τὴν τέχνην τῆς καλλιεργείας.

Σ' αὐτὴν τὴν ἱερὴν γῆ τῆς Ἐλευσίνας γεννήθηκε ὁ Μέγιστος τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν αἰώνων, ὁ ΑἰΣΧΥΛΟΣ. Ἡ καταγωγή του καὶ ἡ ἀνατροφή του εἰς τὴν Ἐλευσίνα ἐρμηνεύουν καθαρῶτα τὴν θρησκευτικὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὸ θεῖον πάθος καὶ τὸ ὑψηλὸν τῆς μεγάλης του ποιήσεως.

Visitors arriving today at Eleusis stand dumbfounded in front of the existing ruins still bearing their old religious glory. At the first moment they are incapable to recall their radiance of the time from what is left laying on the ground.

Partly destroyed, partly burried, the ruins still testify the moral and great wisdom of humanity and human's fate from so many years back a part from their lost beauty.

People, Greeks and barbarians, used to visit the place as respectful pilgrims and worshipped earth's most presious gift, initiation!

The today's road combining Athens with Eleusis is still the same sacred one which more than 30000 followers took at the time for reaching the holy place of pilgrimage and initiation every year in September.

The ceremonial area where today's Festival takes place used to be the centre of Eleusinian worship and was much larger at the time of Pericles - if measured 54X54 meters, admitted by six gales and the second floor was held by 42 pillars, the plans drawn by the famous and great architect-Iktinos.

The Eleusinian mysteries, as they were called, started around the year 1350 B.C. and at the same time began the worship of goddess Dimitra of Attica.

The Eleusinian mysteries were somehow used as a link between the god and the people through which symbolically the will of the god was revealed.

The worshippers became secured of their happiness and serenity of their soul after death by believing.

Pindaros said: "Happy is he who understood what Eleusis represents for he then realizes the end of existence and power given to him by the god".

The Eleusinian mysteries were based on the tragical myth of Dimitra and Persephone. The actual expression of the myth is represented in the ceremony of fertility.

At Persephone's ceremonial return to earth from Plutos "Kingdom" Hades, in the arms of the mother, Dimitra, she filled earth with love and vegetation whereupon the the inhabitants of Eleusis build a temple in her sate, expressing their gratitude.

Triptolemos was handed the sacred wheat grains and was named first priest by Persephone and thus was charged to teach the inhabitants the great art of cultivation.

On this sacred soil, the land of Eleusis, Aeschylus was born, the greatest dramatic poet of the centuries his origin and the fact of having been risen and educated at Eleusis clearly explain the religious temperament, the passion and greatness of his magnificent poetry.

AESCHYLUS

Aeschylus, son of Euphorion, of a good family resident in Eleusis, was born in or about the year 525 B.C. It is said that Dionysos in person appeared to him while still a boy and bade him write tragedies. It is also said that he was a Pythagorean.

The known facts of his career are that he fought very bravely at Marathon and, ten years later, at the chief battles of Athens and her allies against Xerxes; that he exhibited tragedies for the first time in the seventieth Olympiad (500 - 497 B.C.) and won his first prize in 484, thereafter being, for some time the most popular poet in Athens' that he accepted an invitation from Hieron to go to Syracuse, some'time between 472 and 468; that he returned to Athens and left the city again after 458, never to return; that he died near Gela in Sicily in 456/5. We also know that he won first prize thirteen times in all.

More important, however, than the events of his life are his plays. Of these he wrote about ninety, of which seven survive.

Γιός του Εύφορίωνα, γόνος μεγάλης οικογενείας της Ἐλευσίνας, γεννήθηκε περί τὸ 525 π.Χ. Λέγεται πὺς ὁ ἴδιος ὁ Διόνυσος παρουσιάστηκε σ' αὐτὸν ὅταν ἦταν ἀκόμη παιδί καὶ τοῦ εἶπε νὰ γράψῃ τραγωδίες. Ἐπίσης λέγεται πὺς ἦταν ὁπαδὸς τοῦ Πυθαγόρα. Ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του ἐλάχιστα εἶναι γνωστά. Ξέρομε πάντως ὅτι πολέμησε γενναῖα στὸν Μαραθῶνα καὶ δέκα χρόνια ἀργότερα, στὶς κυριώτερες μάχες τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν συμμάχων τῆς ἐναντίον τοῦ Ξέρξη. Παρουσίασε τραγωδίες γιὰ πρώτη φορά στὴν ἑβδομῆ Ὀλυμπιάδα (500 - 487 π.Χ.) καὶ βραβεύθηκε γιὰ πρώτη φορά τὸ 484, γεγονὸς ποὺ τὸν ἔκανε, γιὰ ἀρκετὸν καιρὸ, ἐξαιρετικὰ δημοφιλῆ στὴν Ἀθήνα. Δέχθηκε μιὰ πρόσκληση τοῦ Ἰέρωνα καὶ πῆγε στὶς Συρακοῦσες, μεταξὺ 472 καὶ 468· γύρισε μετὰ στὴν Ἀθήνα ἀλλὰ ἔφυγε πάλι τὸ 458, γιὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πιά ποτέ. Πέθανε κοντὰ στὴ Γέλα τῆς Σικελίας τὸ 456/5. Εἶναι γνωστὸ ὅτι πῆρε δεκατρία πρῶτα βραβεῖα συνολικά.

Πιὸ σημαντικὰ ὅμως ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του εἶναι τὰ ἔργα του. Ἐγράψε περίπου ἑνενηντα τραγωδίες ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν μείνει μόνον ἑπτὰ *Ἰκέτιδες*, *Πέρσες*, *Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας*, *Προμηθεὺς Δεσμώτης* καὶ ἡ τριλογία τῆς *Ὀρέστειας*, δηλαδὴ οἱ τραγωδίες *Ἀγαμέμνων*, *Χοηφόροι*, *Εὐμενίδες*. Ὁ Αἰσχύλος ὑπῆρξε ὁ κατ' ἐξοχὴν δημιουργὸς τῆς Ἀττικῆς Τραγωδίας. Στὰ χέρια του, ἡ Ἀττικὴ Τραγωδία ξεπέρασε τὰ στενὰ ὄρια ἑνὸς τοπικοῦ θεατρικοῦ γεγονότος καὶ ἔγινε κτῆμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· ὕστερα ἀπέβη ἴσως τὸ μεγαλύτερο δῶρο τῆς Ἀθήνας στὸν κόσμον. Ὁ Αἰσχύλος ἦταν ἕνας μέγας λυρικός ποιητὴς καὶ ἀν δέχεται τὴν ὑπαρξὴ μιᾶς συγκρούσεως, ἡ σύγκρουση αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ὑψίστης ἠθικῆς ἢ θρησκευτικῆς σημασίας. Ὁ Αἰσχύλος δὲν ἀμφισβητοῦσε οὔτε τὴν ὑπαρξὴ τῶν θεῶν οὔτε τὴ δικαιοσύνη τους. Ἀντίθετα ἔβλεπε παντοῦ τὸ χέρι τους καὶ στὶς σχέσεις ἀνθρώπου καὶ θεοῦ ἢ ἔστω θεοῦ καὶ θεοῦ εὗρισκε πλούσιο ὕλικὸ καὶ γιὰ τραγωδία καὶ γιὰ ποίηση.

Η ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ — Ἀπὸ τὸν Παῦλο Μυλωνᾶ

ΤΟ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ»

Διεύθυνση: ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Παρουσιάζει τὸ Χορόδραμα

«ΟΡΕΣΤΗΣ»

Μουσική: MAURICE OHANA-
MILOSLAV KABELAC

(Μὲ τὸ Συγκρότημα Κρουστῶν τοῦ Στρασβούργου)

Κείμενο: ΑΙΣΧΥΛΟΣ
Θέμα καὶ Χορογραφία: ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ
Σκηνοθεσία: ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΟΙΚΟΣ
Σκηνογραφία - Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΟΥ
Καλλιτεχνικὴ Συνεργασία: MILORAD MISKOVITCH

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ

Τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα» ἀπετέλεσε Σωματεῖο καλλιτεχνικὸ χωρὶς κερδοσκοπικοὺς στόχους τὸ 1951, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἐξεχόντων ἀντιπροσώπων τοῦ Θεάτρου, τῆς Μουσικῆς, τῆς Ζωγραφικῆς καὶ γενικὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, καὶ μὲ τὴν Ραλλοῦ Μάνου σὰν συνδετικὸ κρίκο ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων.

Βασικὸς σκοπὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος» εἶναι ἡ χρησιμοποίηση τῶν χορογραφικῶν, μουσικῶν, ρυθμικῶν, καὶ ἐνδυματολογικῶν στοιχείων τῆς πλούσιας ἑλληνικῆς παραδόσεως γιὰ τὴ δημιουργία χαρακτηριστικῆς ἑλληνικῆς χορευτικῆς τέχνης καὶ ἡ διάδοσις μὲσω αὐτῆς τῶν ἔθνικῶν μας παραδόσεων, τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Ἀπὸ ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα» ἔχει ἀναπτύξει πλοῦσιαν καὶ ποικίλη δράση, μὲ ἐκδηλώσεις καλλιτεχνικοῦ, πνευματικοῦ καὶ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ εὐρεῖαν ἐκπολιτιστικὴ δραστηριότητα στὸ ἐνεργητικόν του, ποὺ ἀπλώνεται σὲ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ σὲ ὅλοκληρον τὸν ἑλληνικὸν χῶρον.

....Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι οἱ κυριώτεροι οἱ πιδ ζωντανοὶ ζωγράφοι, ποιητὲς καὶ μουσικοί, ποὺ πρωτοστατήσανε στὶς καλλιτεχνικὰς ζυμώσεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ δώσανε μὲ τὴν προσωπικότητά τους τὸν τόνον στὴν πνευματικὴν μας ζωὴν, συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπὸ τὴν Ραλλοῦ Μάνου. Στὸ ἀνοιχτό, προοδευτικὸ πνεῦμα τῆς διείδανε τὴ δυνατότητα νὰ συνεργασθοῦν ἁρμονικά, καὶ νὰ δώσουν γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ σύνθεσιν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ ὁ καθένας, μόνος, εἶχε συνεισφέρει στὸν τομέα του. (Ὁδυσσεὺς Ἑλύτης).

....Ἡ δρᾶσις τοῦ «Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος» διὰ τῶν πολλαπλῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεών του, ἀναφερομένων εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς τέχνης τοῦ χοροῦ, ὄχι μόνον εἶναι λίαν εὐδόκιμος, ἀλλὰ, καί, ἀποτελεῖ σπουδαίαν συμβολήν, εἰς τὴν καθόλου ἀνύψωσιν τῆς καλλιτεχνικῆς στάθμης τῆς χώρας. Ἡ μέχρι σήμερον συνεχὴς καὶ συνεπὴς παρουσία τοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματός του καὶ ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ τόσο εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν καταχωρίζεται μεταξὺ τῶν σοβαρωτέρων δεδομένων τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν τελευταίων ἐτῶν (Γ. Κουρνοῦτος).

THE «HELLENIC CHORODRAMA»

RALLOU MANOU: Director
presents the Chorodrama

“ORESTES”

Sunday 7th
Starting time: September
20,00 hours
Music by: MAURICE OHANA
& MILOSLAV KABELAC

(Performed by: “Les Percussions de Strasbourg”)

Text by: AESCHYLUS
Theme and Choreography by: RALLOU MANOU
Directed by: NIKOS PARIKOS
Sets and costumes by: YANNIS KYROU
Artistic Advisor: MILORAD MISKOVICH

THE HELLENIC CHORODRAMA

The Hellenic Chorodrama was founded in 1951. It is an artistic association, aiming at making modern Greek ballet the pivot of all the creative elements that can possibly contribute to it. Its members are eminent artists, intellectuals and distinguished poets.

The choreographic works presented by the Hellenic Chorodrama are, for the most part, based on Greek tradition, both ancient and modern — a tradition rich in highly original themes. This does not prevent the creation of some very modern and avant - garde abstract ballets. The principal choreographer, Mrs. Rallou Manou, is also the director. She is assisted by other talented choreographers. The sets are designed by well-known Greek painters. Modern composers, who have opened new horizons for Greek music, are collaborators of the Hellenic Chorodrama.

...The activities of the Hellenic Chorodrama, with its numerous artistic manifestations in the field of the Dance, have been not only extremely successful, but have also greatly contributed to the general artistic progress of the Country. The continuous work presented by this Company in Greece and abroad, makes it one of the most important factors of the greek artistic activities (George Kournoutos).

...It is not by chance that the most important and lively artists, painters, poets and composers, who have been the pioneers of the new artistic creations of our era and have marked it with their personality, have gathered around Rallou Manou. In her open and progressive spirit they saw the possibility of a harmonious collaboration and of offering, for the first time, a synthesis of the elements that they had given each one in his own field. (Odysseas Elytis).

Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου
ώρα έναρξης 20,00

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ (κατά σειρά εισόδου)

Κασσάνδρα	ΛΙΛΗ ΜΠΕΡΔΕ
Ήλεκτρα	ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
Όρεστης	ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΣ
Κορυφαία	ΕΛΕΝΗ ΡΕΠΑΝΑ
Συνοδός	ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑΓΙΕΜΟΥ
Ίφιγένεια	ΑΛΕΚΑ ΡΑΓΚΟΥΣΗ
Ίερείες	ΣΟΥΛΑ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΑΤΕ- ΡΙΝΑ ΠΑΥΛΑΚΗ ή ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΙ- ΒΟΥΛΙΔΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΓΚΑΣΟΥΚΑ
Τρωάδα	ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
Κλυταιμνήστρα	ΚΑΛΙΝΑ ΜΠΟΓΚΟΕΒΑ
Αΐγισθος	ΙΤΣΚΟ ΛΑΖΑΡΩΦ
Έρινύες	ΧΑΡΙΣ ΑΝΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΟΥΛΑ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑ- ΓΙΕΜΟΥ, ΑΛΕΚΑ ΡΑΓΚΟΥΣΗ, ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΑ- ΤΕΡΙΝΑ ΠΑΥΛΑΚΗ, ΕΛΕΝΗ ΡΕ- ΠΑΝΑ.
Τρωάδες*	ΕΥΑ ΚΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, ΒΑΣΩ ΝΙΑ- ΚΑΚΗ, ΒΑΣΩ ΜΠΑΡΜΠΟΥΣΗ, ΕΛΕΝΗ ΡΕΠΑΝΑ.
Άκόλουθες	ΠΙΤΣΑ ΒΥΤΙΝΑΡΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΓΚΑ- ΣΟΥΚΑ, ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΖΕΡΜΠΙ- ΝΟΥ, ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΙΒΟΥΛΙΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΥΒΑΛΑ.
Ίεροφάντες	Φ. ΑΡΜΕΝΗΣ, Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Γ. ΒΟΡΕΙΝΟΣ, Α. ΔΡΑΚΟΥΛΙΝΑ- ΚΟΣ, Γ. ΚΑΡΑΧΙΣΑΡΙΔΗΣ, Ν. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΠΑΛΤΑ- ΤΖΗΣ, Κ. ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ, Δ. ΠΑ- ΛΑΙΟΧΩΡΙΤΗΣ Γ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙ- ΔΗΣ, Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ.

Έρμηνεία Κειμένου
ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
(έκτακτη συμμετοχή)

*Τὴν χορογραφία τῶν Τρωάδων ἔκανε ἡ Χάρης Ἀνταχοπούλου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Ἡ Κασσάνδρα προλέγει τὰ Δεῖνα τῶν Ἀτρειδῶν
ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

- α) Θρῆνος Ἠλέκτρας - χοροῦ. Ἐφιάλης Ὁρέστη
- β) Διπλοῦς Πέλεκυς - Τελετουργία
- γ) Παράκρουση Ὁρέστη

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

- α) Πορεία τοῦ Ὁρέστη καὶ ὄραματα.
- β) Θυσία Ἰφιγένειας
- γ) Καταστροφή τῆς Τροίας
- δ) Ἔρωσ καὶ συνωμοσία Κλυταιμνήστρας Αἰγισθοῦ
- ε) Φόνος Ἀγαμέμνονος
- στ) Φόνος Κλυταιμνήστρας - Αἰγισθοῦ

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

- α) Μαγικός Χορὸς Ἐρινύων
- β) Δικαστήριο Ἀρείου Πάγου
- γ) Ἀθώωση Ὁρέστη

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁρέστης ὁ ἄνθρωπος

ORESTES

THE CAST (BY ORDER OF APPEARANCE)

Cassandra	LILY BERDE
Electra	HARIS ANDAHOPOULOU
Orestes	ANGELOS HADJIS
Chorus-leader	ELENI REPANA
Maid-Servant	VOULA MORAYEMOU
Iphigeneia	ALECA RAGOUSI
Priestesses	ELENI GASSOUKA, NANA THRACI- VOULIDOU or KATERINA PAVLAKI, SOULA VLASSOPOULOU
Trojan Woman	HARIS ANDAHOPOULOU
Clytemnestra	KALINA BOGOEVA
Aegisthus	ITCHKO LAZAROV
Erinyes	VASSO BARBOUSI, EVA KAPAZO- GLOU, VASSO NIAKAKI, ELENI RE- PANA
Maids	ELENI GASSOUKA, PENELOPE ZER- BINA, NANA THRACIVOULIDOU, MA- RIA TSOVALA, PITSA VITINAROU
Priests	F. ARMENIS, A. DRAKOULINAKOS, J. KARACHISARIDIS, N. MITROPOU- LOS, K. MEGAPANOS, D. PALAIO- CHORITIS, G. POURNARAS, A. VASSILIOU, J. VORINC S. VALTAGIS

Text recited by

ALECA KATSELI - NIKITAS TSAKIROGLOU

(Guest Artists)

The Chorodrama is divided as follows:

PROLOGUE

Cassandra prophesies the sorrows of the Atreides

FIRST PART

a) Electra's and Chorus Mourn; Orestes Nightmare

b) The Axe; The Rite

c) Orestes' Madness

SECOND PART

a) Orestes' Progress

b) Iphigeneia's Sacrifice,

c) Troy's Destruction

d) Love and conspiracy of Clytemnestra and Aegisthus

e) Agamemnon's Murder

f) Clytemnestra's and Aegisthus' Slaughter

THIRD PART

a) Erinys' Magic Round

b) Areios Pagos' Court of Justice

c) Orestes' Acquittance

EPILOUE

Orestes the Man

Ἄκατάληπτοι ἦχοι ἀρχαίου κειμένου ἀκούγονται. Τεράστιο «κόκκινο πανί» κυριαρχεῖ στὴ σκηνή. Τὸ αἷμα τῶν Ἀτρειδῶν, τὸ αἷμα τῆς ἀνθρωπότητος. Χρησιμοὶ σκοτεινοὶ φορτίζουν τὴν ἀτμόσφαιρα. Οἱ πόνοι τῆς Ὁρθομαντείας ἐφθασαν. Ἡ Κασσάνδρα φρενοπαρμένη σφαδάζει. Καινούργια δεινὰ ἔρχονται.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀγαμέμνονα εἶναι κοντὰ. Ἡ καταστροφή, ὁ νόμος τῆς ἐκδίκησης συνεχίζεται. Τί ἐτοιμάζει τὸ μέλλον;

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Τὸ αἷμα τρέχει πάλι στὸ σπίτι τῶν Ἀτρειδῶν. Ἡ Κλυταιμνήστρα κείτεται σφαγμένη δίπλα στὸν αἰγισθο. Ὁ παμπάλαιος νόμος τῆς ἐκδίκησης λειτουργοῦσε πάλι; Φοβερός κι' ἀδυσώπητος, ὅπως πάντα. Τὸ εἶδωλο τοῦ Ὁρέστη ζώνεται μὲ λευκὴ ταινία. Τὸ μίasma ποτίζει ποτίζει ἀργὰ ἀργὰ τὸν μητρογονιά. Ἡ Ἥλέκτρα κι' ὁ χορὸς θρηνοῦν. Καινούργια δεινὰ ἔρχονται. «Ποῦ τάχα θὰ βγῆ καὶ ποῦ θὰ σταθῆ, ἡσυχία νὰ βρῆ αὐτὴ ἢ ἄγρια ἢ λύσσα;» Ἡ ἀπαίσια πράξη, ὁ φόνος τῆς μάνας του βυθίζει τὸν Ὁρέστη σ' ἓνα ἱερὸ λήθαργο. Ὁ διπλοῦς πέλεκυς, τὸ ἱερουργικὸ ἔμβλημα, τὸ φονικὸ ὄργανο, κυριαρχεῖ ἐδῶ. Τὸ συγγενικὸ αἷμα εἶναι νωπὸ στὰ χέρια τοῦ Ὁρέστη. Ἡ παράκρουση, ὁ παραγμὸς τοῦ νοῦ του, οἱ ἔρινυες εἶναι κοντὰ πιά.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ὁ Ὁρέστης πορεύεται, ἀναζητᾷ τὴ λύτρωση, τὸν καθαρισμό. Στότωσε τὴ μάνα του. Ἐκδικήθηκε τὸ φόνου τοῦ πατέρα του. Ἐρωτήματα ὀρθώνονται ἀναπάντητα. Ὁ Ἀπόλλωνας ὅμως ὑπόσχεται δικαίωση. Ἀπὸ τὸ νοῦ τοῦ Ὁρέστη περνοῦν εἰκόνες τοῦ παρελθόντος. Τὸ εἶδωλο τῆς Κλυταιμνήστρας ἐμφανίζεται «τὸν πιὸ ἀκριβὸ μου πόνου ἐμένα, τὴν Ἰφιγένεια, γιὰ τοὺς ἀνέμους τὴν θυσίασε τῆς Θράκης».

Ὁ Ἀχαϊκὸς στρατὸς ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν «τοτεμικὴ μετάληψη». Ἡ Ἰφιγένεια θυσιάζεται. Εἶναι ἀνθρωποθυσία. Θὰ βαραῖνη τοὺς Ἀτρεΐδες γιὰ πάντα.

Κλυταιμνήστρα καὶ Αἰγισθος σχεδιάζουν τὸ φόνου τοῦ Ἀγαμέμνονα. Ὁ διπλοῦς πέλεκυς ξεκινᾷ σέρνοντας τὸ τεράστιο «κόκκινο πανί» — τὸ αἰμάτινο ποτάμι τῶν Ἀτρειδῶν. Ὁ Ἀγαμέμνονας φονεύεται τελεουργικὰ ἐπὶ σκηνῆς. Ἡ φονικὴ πάλη Ὁρέστη, Κλυταιμνήστρας, Αἰγίσθου ἄρχει. Ὁ διπλοῦς πέλεκυς, ἀποτρόπαια πράξη.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

Οἱ Ἐρινυες ζώνουν τὸν Ὁρέστη μ' ἓνα φοβερὸ μαγικὸ χορὸ ποὺ φέρνει παραγμὸ στὸ νοῦ του. Οἱ μητριαρχικὲς θεὲς τοῦ κάτω κόσμου διεκδικοῦν τὰ πανάρχαια δικαιώματά τους. Ὁ Νόμος τῆς ἐκδίκησης περνᾷ κρίση. Ἡ ἀνθρωπότητα βρίσκεται σὲ καινούργιο ἐξελικτικὸ στάδιο. Τὸ πατριαρχικὸ δίκαιο μὲ τὸν Ἀπόλλωνα ὀρθώνεται. Ἡ σύγκρουση ἐφθασε. Ἡ Ἀθηνᾶ ἀναλαμβάνει τὴ σύνθεση τῶν ἀντιθέσεων. Ὁ Ὁρέστης ἀθκώνεται. Ἡ ἀνθρωπότητα περνᾷ σὲ μιὰ καινούργια νομοτέλεια.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ Ὁρέστης, ὁ ἄνθρωπος, λυτρωμένος ἀπὸ τὸν βάρβαρο νόμο μπαίνει σ' ἓναν καινούργιο κόσμο, γιὰ νὰ συναντήσῃ ὅμως, νέους ἀγῶνες, δεινὰ καὶ θυσίες. Τὸ «κόκκινο πανί» ἀναδύεται μέσα ἀπ' τὰ σπάχνα μιᾶς γονιμικῆς θεᾶς. Εἶναι τὸ ἀνθρώπινο αἷμα ποὺ χιλιάδες χρόνια τώρα κυλάει ἀσταμάτητα.

Τὸ αἷμα, γιὰ τὴν γέννηση καὶ τὴν ἀνανέωση, τὸ αἷμα τῆς θυσίας ποὺ θὰ γίνῃ σπόρος γόνιμος γιὰ ἓνα καλλίτερο αὔριο.

PROLOGUE

Confused sounds are heard — incomprehensible readings of ancient texts: the blood of the Atreides, the blood of humanity, dominates the stage. Cassandra is raving: new blows will fall on the accursed House, Agamemnon's death is imminent; the law of vengeance breeds perpetual destruction.

PART I

Blood again. Clytemnestra lies slain by Aegisthus' side. Electra, the Chorus mourn. Orestes has slain his mother and his spirit is sick. The double axe dominates the stage — a symbol bringing back memories of Iphigeneia's sacrifice, of Agamemnon's murder, of Clytemnestra, Aegisthus, the curse on the Atreides. The Erinyes are come.

PART II

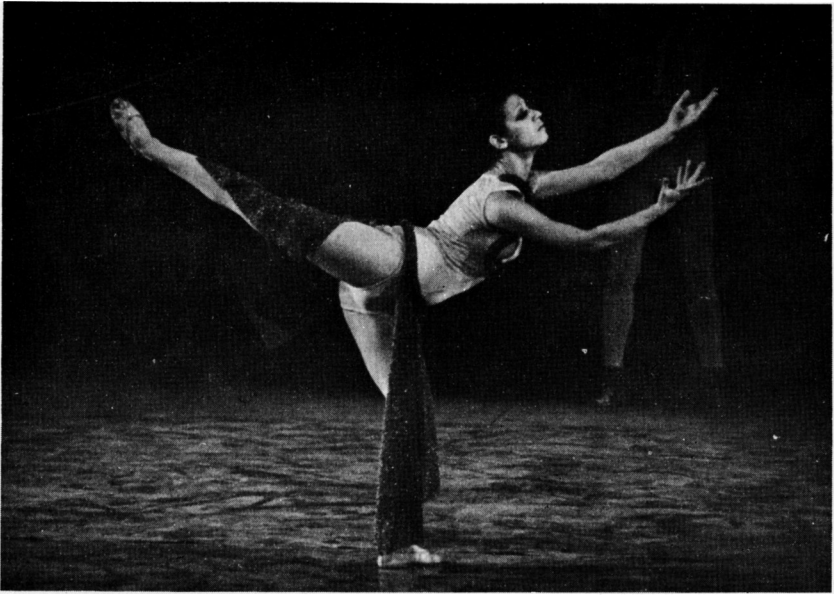
Orestes' expiation march. He seeks for forgiveness. He has murdered his mother, avenged his father. New questions arise but remain unanswered. However Apollo vows that justice will be done. In Orestes' mind pass visions of his past. Clytemnestra's ghost justifies her action: it was her revenge for Iphigeneia's sacrifice in Aulis, a sacrifice that will cast eternal shadow on the House of the Atreides. Clytemnestra performs the killing of Agamemnon as a ritual. Orestes slays both his mother and Aegisthus.

PART III

The Erinye's magic circle drives Orestes to madness, but vengeance is no longer the absolute Law. A new era is dawning. Apollo rises for the confrontation, Athena summons the Supreme Court. Orestes is acquitted. Humanity evolves.

EPILOGUE

A liberated Orestes enters the new era. The 5th century B.C. however, is close to our 20th century. Horrible nightmares start again. The possibility of a nuclear conflict casts its shadow. Human blood, for ages now, has been running endlessly: in the shadow of the terrible final confrontation, our only hope lies in this same human blood, in the blood of birth, in the blood of sacrifice which will become a fertile seed for a better future.

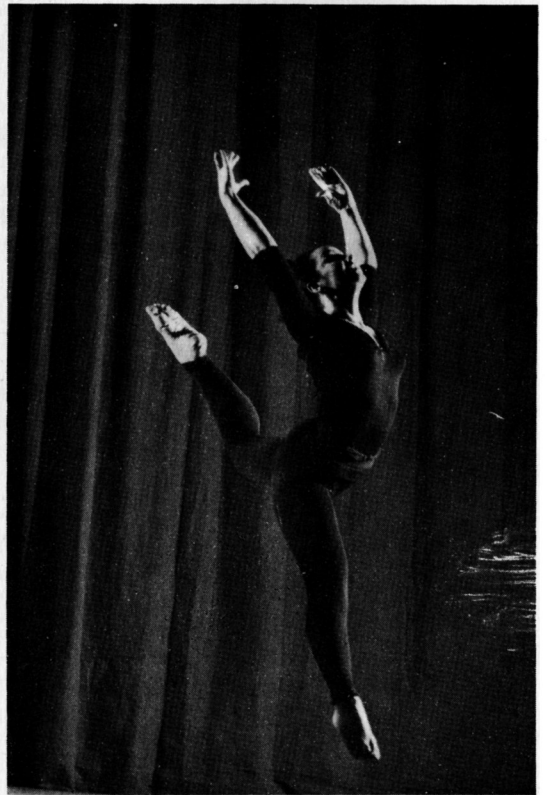

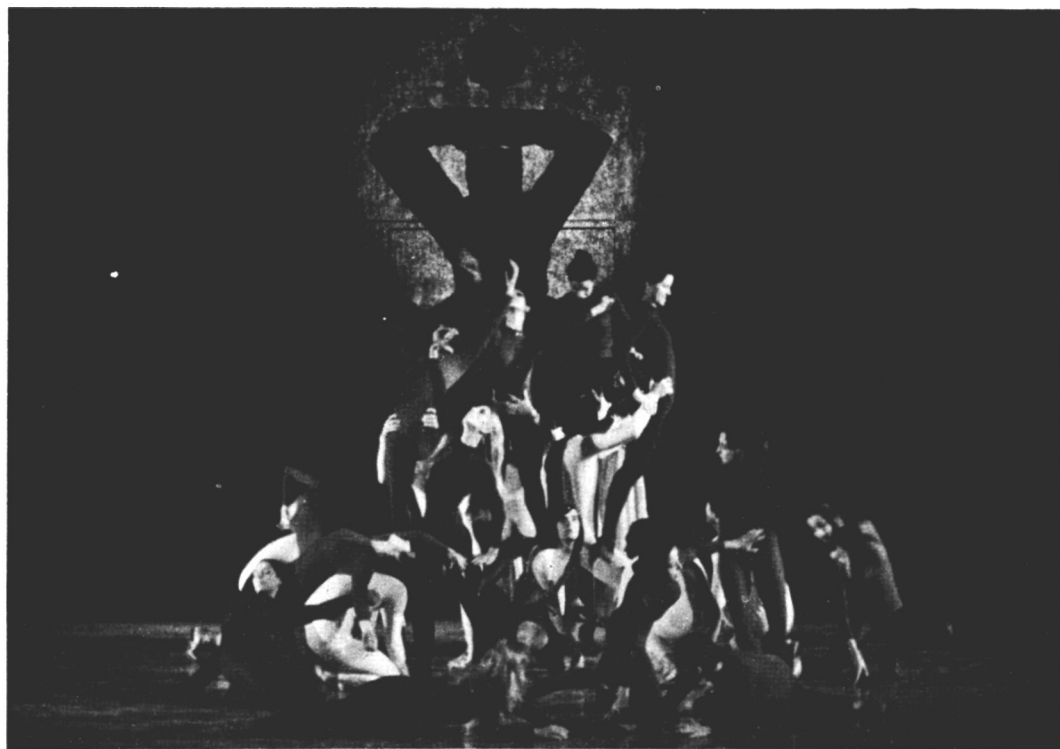
ΑΛΕΚΑ ΡΑΓΚΟΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

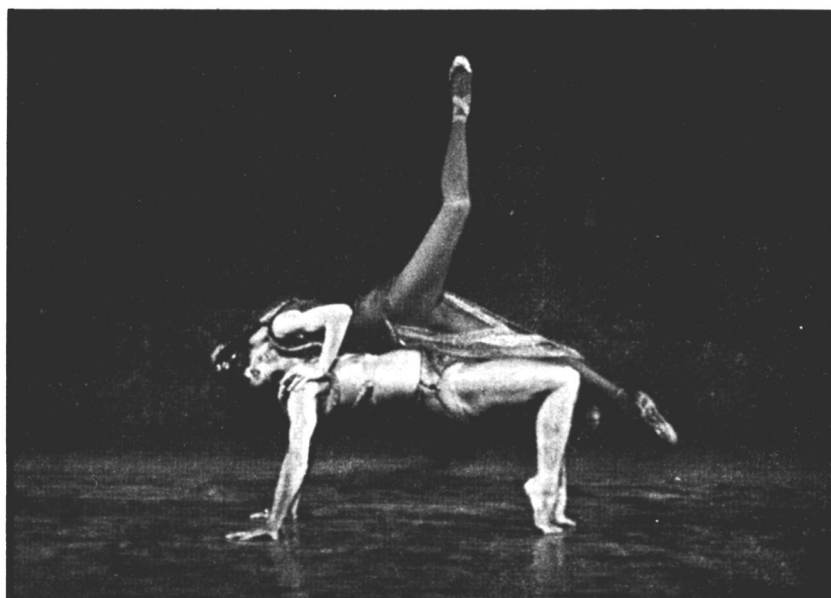
ΒΟΥΛΑ ΜΟΡΑΓΕΜΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΔΕΙΝΑ

KALINA BOGOEVA—ITCHKO LAZAROV

ΛΙΛΗ ΜΠΕΡΔΕ

ΑΛΕΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Όταν το 1942 αναγγέλθηκε η ίδρυση του «Θεάτρου Τέχνης», κανένας δέν υπωψιάστηκε τη σημασία που θ' άποκτούσε σύντομα αυτός ό νέος θίασος για τó έλληνικό θέατρο. Μεγάλοι ήθοποιοί και σπουδαίες δημιουργίες δέν είχαν λείψει ώς τότε άπό την έλληνική σκηνή. Κάθε άλλο. Όμως αυτός ό «φτωχός» θίασος κατώρθωσε νά δημιουργήση ένα όμόψυχο σύνολο, όπου οί ήθοποιοί ύπηρετούν τó έργο και όχι τó έργο τούς ήξοποιούς. Και τó «Θέατρο Τέχνης», μέσα στο σκοτάδι τής Κατοχής, έγινε πηγή μαγείας για τó έλληνικό κοινό κι άκριβό σχολειό αύταπάνησης, υπεύθυνης έρμηνείας και έργασίας συνόλου για τó έλληνικό Θέατρο.

Χωρίς μέσα, με άπειρες στερήσεις, παλεύοντας με πλήθος αντίξοότητες, ό Κάρολος Κούν συνέχισε τόν άγώνα του με βαθεία πίστη. Έπαιξε Ibsen, Schaw, Pirandello και μετά την άπελευθέρωση γνώρισε στο κοινό μας τόν Lorca, τόν Tennessee Williams, τόν Miler, τόν Wilder. Οικονομικοί κι άλλοι λόγοι τόν άνάγκασαν, ώστόσο τó 1949 νά διακόψη προσωρινά τη λειτουργία του «Θεάτρου Τέχνης».

Όμως τó 1954, με μιάν ομάδα νέων μαθητών του, ό Κούν άνοίγει πάλι τó «Θέατρο Τέχνης», σε δική του στέγη τώρα, όπου υιοθέτησε τó σχήμα του κυκλικού θεάτρου. Οί 'αθηναίοι ξαναβρήκαν εκεί μιάν άτμόσφαιρα μυσταγωγίας, και τó μικρό ύπόγειο θέατρο έγινε πυρήνας και ύπόδειγμα σοβαρής και θαρραλέας δουλειάς για την έλληνική σκηνή. Πλάι στους παλαιότερους συγγραφείς — Shakespeare, Τσέχωφ, O'Case, Buchner, Vitrak — ό Κούν παρουσιάζει τώρα τά καινούργια ρεύματα του ξένου μεταπολεμικού θεάτρου: Brecht, Ionesco, Beckett, Frisch, Genét, Albee, Peter Weiss, Arrabal, Pinter, Bond, Van Italie. Γκομπρόβιτς, Darrío Fo — και παράλληλα, δίνει τη στοργή και τó «βήμα» του σε άρκετούς άπό τούς νέους και πιό προικισμένους συγγραφείς μας — Σεβαστίκογλου. Καμπανέλη, Κεχαΐδη, Άναγνωστάκη, Σκούρτη.

Τó 1957, άπό τόν έρμητικό χώρο και την «πρωτοπορία» τής κυκλικής σκηνής του, ό Κούν γυρίζει στο ύπαιθρο και στις άρχαιότατες πηγές του θεάτρου. Άνεβάζει τόν «Πλούτο» πρώτα, κι έπειτα τούς «Όρνιθες» τó 1959. Με την παράσταση αύτη κέρδισε ό Κούν και τη διεθνή αναγνώριση στο «Θέατρο τών Έθνών» του Παρισίου, τó 1962, και στο διεθνές θεατρικό φεστιβάλ του Λονδίνου, τó 1964. Η έπιτυχία ήταν τόσο μεγάλη, ώστε τó «Θέατρο Τέχνης» νά κληθί και πάλι τόν επόμενο χρόνο στο Λονδίνο, όπου παρουσιάζει τούς «Όρνιθες» και για πρώτη φορά τούς «Πέρσες» του Αίσχύλου, που έγιναν δεκτοί με τόν ίδιο ένθουσιασμό. Οί «Πέρσες» τόν ίδιο χρόνο παίζονται και στο «Φεστιβάλ τών Έθνών» στο Παρίσι.

Τó 1966 παρουσιάζει στο Φεστιβάλ Άθηνών τούς «Βατράχους» του Άριστοφάνη, και με τούς «Όρνιθες» και τούς «Πέρσες» πραγματοποιεί περιοδεία στην Εύρώπη (Ζυρίχη, Μόναχο, Μόσχα, Λένινγκραντ, Βαρσοβία, Βενετία). Τó 1969 έπισκέπεται πάλι τó Λονδίνο με τη «Λυσιστράτη» και τόν «Οιδίποδα Τύρανο».

Τó 1972 «Θέατρο Τέχνης» συμπληρώνει 30 χρόνια άπό την ίδρυσή του και με την εύκαιρία αύτη άνεβάζει έργα νέων Έλλήνων συγγραφέων που είχε πρωτοπαρουσιάσει. Συγχρόνως άποκτá θερινό θέατρο και δεύτερη χειμερινή σκηνή, που του δίνει τη δυνατότητα νά άπευθύνεται σε εύρύτερο κοινό.

ART THEATRE

When, in 1942, the creation of the «Art Theatre» was announced, no one suspected the importance that this new theatrical group would soon acquire for the greek theatre generally. Great actors and magnificent productions were no rarity at the time. On the contrary. However, that «poor» group succeeded in creating a homogeneous whole in which the actors served the play and not vice versa. In the darkness of the Occupation the «Art Theatre» became a fountain of magic to the greek public, and a precious school of self-effacement responsible interpretation and teamwork for the greek theatre.

Without adequate financial means, Charles Coon went on with his struggle. He produced plays by Ibsen, Shaw, Pirandello, and after the Liberation. He introduced Lorca, Tennessee Williams, Miller, Wilder, to the public. In 1949, the «Art Theatre» closed down. It did not reopen until 1954 but now it had its own circular theatre where Athenians found again that atmosphere peculiar to Charles Coon and his group and the same earnest and courageous artistic spirit. Along with older well-known authors, Coon presented a whole new generation of playwrights: Brecht, Ionesco, Arrabal, Pinter, Albee, Dario Fo as well as the best of the younger Greeks: Sevastikoglou, Kambanellis, Kechaidis, Anagnostaki, Skourtis.

First «Plutus» and then the «Birds» which he presented in Paris, in 1962 and at the international London festival in 1964. The next year, the «Art Theatre» presented the «Persians» and, in 1966, at the Athens Festival, the «Frogs», with which it toured all over the world.

In 1972, the «Art Theatre» celebrated its 30th anniversary with the acquisition of a summer theatre and a second winter stage.

**ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 13 & 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 20.00**

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Μετάφραση.....ΛΕΩΝΙΔΑ ΖΑΝΑΚΟΥ
Σκηνοθεσία.....ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
Σκηνοθεσία - Κοστούμια.....ΙΩΑΝΝΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μουσική.....ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Έτεοκλής.....ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
Άγγελος - Κατάσκοπος.....ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
Άγγελος - Κήρυκας.....ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΟΣ
Πρώτη Κορυφαία - Αντιγόνη...ΡΕΝΗ ΠΙΤΤΑΚΗ
Πρώτοι Κορυφαίοι.....ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ —
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΜΕΝΗΣ
Κορυφαίες.....ΕΙΡΗΝΗ ΙΓΓΛΕΣΗ — ΑΝΙΤΑ
ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ — ΡΑΣΜΥ ΤΣΟΠΕΛΑ
— ΜΕΝΙΝΑ ΒΑΜΑΚΑ — ΕΛΕΝΗ
ΣΟΡΟΚΟΥ
Κορυφαίοι.....ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΚΟΣ
— ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Χορός:

Μ. ΜΙΧΑ — Β. ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΟΥ — Ο. ΔΑΜΑΝΗ — Α. ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ —
Μ. ΠΑΠΑΝΕΣΤΟΡΟΣ — Τ. ΣΑΚΕΡΑΡΙΟΥ, — Μ. ΚΑΤΣΑΝΔΡΗ — Ο.
ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ — Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ — Χ. ΣΩΖΟΣ — Ν. ΣΤΕΦΑΝΟΥ —
Σ. ΛΙΠΠΕΤ — Σ. ΚΑΚΑΡΕΛΙΔΟΥ — Χ. ΚΕΡΚΕΝΤΑΛ — Ε. ΣΤΑΘΟ-
ΠΟΥΛΟΥ — Ρ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — Μ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ — Κ. ΜΑΝΩΛΙΔΑΚΗ
— Γ. ΡΗΓΑΣ — Ν. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ — Β. ΚΟΕΜΤΖΗΣ — Π. ΚΑΡΑΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ — Γ. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ — Σ. ΒΟΥΤΟΣ — Δ. ΚΟΜΗΣ — Δ.
ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ — Θ. ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Άγγελοι - Κατάσκοποι:

Γ. ΔΕΓΑΪΤΗΣ — Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ — Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ — Ν. ΜΗΤΡΟ-
ΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — Α. ΓΑΝΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — Γ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ

SATURDAY 13th SEPTEMBER
SUNDAY 14th SEPTEMBER

SEVEN AGAINST THEBES

Translated by LEONIDAS ZENAKOS

Directed by.....CHARLES COON
Sets and Costumes byIOANNA PAPANDONIOU
Music byTHODOROS ANDONIOU

THE CAST

Eteocles.....GIORGOS LASANIS
Messenger-Spy.....MIMIS KOYOUMTZIS
Messenger-Herald.....CHRISTOS KALAVROUZOS
1st Chorus Leader-AntigoneRENI PITTAKI

Chorus Leaders.....NIKOS HARALAMBOUS
GYORGOS ARMENIS IRENE INGLESSI-ANITA
SANDORINAIU - RASMYTSOPELA-MELINA
VAMVAKA - ELENI SOROKOU STEFANOS KOTSIKOS
KOSTAS CHALKIAS

Chorus:

M. MICHA — V. PARTHENIADOU — O. DAMANI — A. PANDELIDOU
— M. PAPANESTOROS — T. SAKELARIOU — M. KATSANDRI — O.
LAZARIDOU — TH. KARAYANNIS — CH. SOZOS — N. STEFANOU — S.
LIPPET — S. KAKARELIDOU — CH KIRKINDAL — E. STAHOPOULOU
— V. NIKOLAIDOU — M. MATHAIOU — K. MANOLIDAKI — G. RIGAS
— N. MASTORAKIS — V. KOEMTZIS — P. KARAKOSTANDOGLOU — G.
HANDOLIAS — S. VOUTOS — D. KOMIS — D. KOUTSOGEOR-
GOPOULOS — TH. BOYATZIS

Messenger - Spies:

G. DEGAITIS — P. MARGARITIS — P. MOUSTAKIS — N.
MITROGIANNOPOULOS — A. GALANOPOULOS — G. CHOUVARDAS

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Οί «Έπτα ἐπὶ θήβας» πρωτοδιδάχτηκαν τὸ 467 π.Χ. στὰ Κατ' Ἄστυ Διονύσια. Ἡ τραγωδία διαδραματίζεται σὲ προϊστορική ἐποχή, στὴν ἀκρόπολη τῆς Θήβας, ὅπου βρίσκονται οἱ βωμοὶ καὶ τὰ ἀγάλματα διαφόρων θεοτήτων.

Μετὰ τὸν Τρωϊκὸν, ὁ θηβαϊκὸς Κύκλος εἶναι ἡ κυριώτερη πηγὴ ἀπ' ὅπου ἡ τραγωδία ἀντλεῖ τὶς ὑποθέσεις της. Σ' αὐτὸν τὸν κύκλο ἀνήκουν οἱ «Έπτα».

Ἡ οἰκογενειακὴ κατάρα τῶν Λαβδακιδῶν, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Θήβας, βρίσκεται στὴν τρίτη φάση της, ὅταν ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης, οἱ γιοὶ τοῦ Οἰδίποδα, πού εἶχε σκοτώσει τὸν πατέρα του καὶ εἶχε παντρευτῆ τὴ μητέρα του, ἐπαληθεύουν τὴν κατάρα πού τοὺς ἔχει ἀφήσει ὁ πατέρας τους καὶ λύνουν τὶς κληρονομικὲς διαφορὲς τους μὲ τὸ σπαθί.

Ὁ Πολυνείκης, δυσαρεστημένος μὲ τὸν ἀδελφὸ του, ἔχει φύγει ἀπὸ τὴ Θήβα, ἔχει συγκεντρώσει στρατὸ μὲ ξητὰ ἄλλους ἀρχηγούς, καὶ τώρα πολιορκεῖ τὴν πόλη.

Τὸ ἔργο ἀρχίζει μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Ἐτεοκλῆ στοὺς ὑπηκόους του ὅτι οἱ πολιορκητὲς ἐτοιμάζουν μεγάλη ἔφοδο, καὶ καλεῖ τὸν πληθυσμὸ τῆς πόλεως νὰ ἀντισταθῆ μὲ κάθε τρόπο.

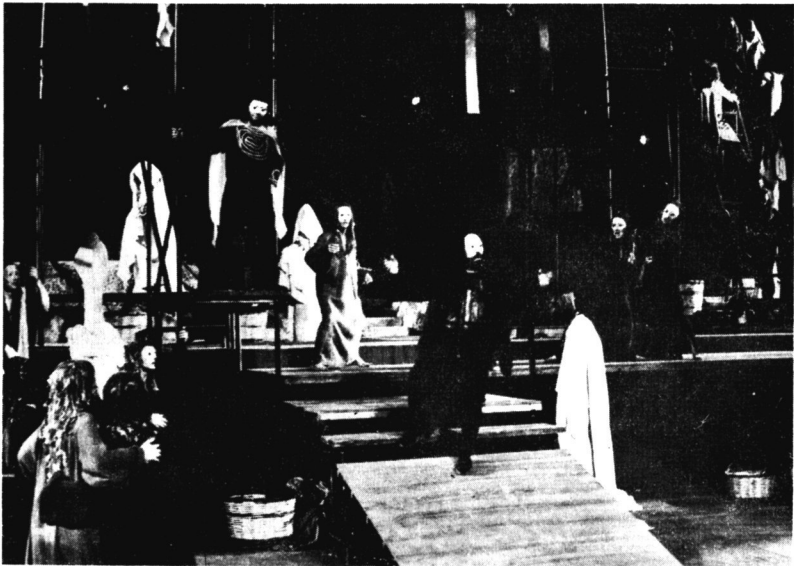
Ἡ κορύφωση τοῦ ἔργου ἔρχεται ὅταν ὁ Ἐτεοκλῆς πληροφορητὰ ποιὸς ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν πολιορκητῶν ἔχει ταχθῆ στὴν κάθε πύλη, καὶ ἀνάλογα ὀργανώνει τὴν ἄμυνα, ἀντιπαρατάσσοντας κάθε φορὰ ἕναν ἀντάξιό δικό του πολεμιστή, γιὰ νὰ μάθῃ τελικὰ ὅτι στὴν ἕβδομη πύλη βρίσκεται ὁ ἀδελφός του Πολυνείκης. Ὁ Ἐτεοκλῆς θὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἴδιος. Στὴν ἀναμέτρησή τους οἱ δυὸ ἀδελφοὶ ἀλληλοσκοτώνονται. Ἡ πολιτεία ἀπαγορεύει τὴν ταφή τοῦ Πολυνείκη γιὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ μὲ μεταθανάτια ἀτίμωση γιὰ τὴν ἐπίθεσή του ἐναντία στὴν πατρίδα του. Ἄλλὰ ἡ Ἀντιγόνη, ἀδελφὴ τῶν σκοτωμένων, ἐναντιώνεται σ' αὐτὴ τὴν ἀπόφαση καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη νὰ θάψῃ τὸν Πολυνείκη. Ὁ Χορὸς δικάζεται: ἕνα μέρος του ἀκολουθεῖ τὴν κηδεῖα τοῦ Ἐτεοκλῆ καὶ ἄλλο τὴν κηδεῖα τοῦ Πολυνείκη.

«Ἄρεως μεστόν», δηλαδὴ γεμᾶτο πόλεμο, εἶχε χαρακτηριστῆ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ Αἰσχύλου. Καὶ πράγματι, τὸ πολεμικὸ μέρος τοῦ ἔργου εἶναι πλούσιο καὶ ὑποβλητικὸ, ἰδίως χάρη στὴν παρουσία τοῦ Χοροῦ, πού ἐκφράζει τὸν μεγάλο φόβο τῆς πολεμιστῶν. Ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶναι κυρίως τὸ πλαίσιο, μέσα στὸ ὁποῖο συντελεῖται μιὰ βαθειὰ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ καὶ ξετυλίγεται ἕνα συγκλονιστικὸ οἰκογενειακὸ δρᾶμα. Τόσο ἡ μοῖρα ὅσο καὶ ἡ βούληση τοῦ Ἐτεοκλῆ καὶ τοῦ Πολυνείκη εἶναι ὅταν νὰ τοὺς ὠθοῦν ἐμπόθετα στὸν ἀλληλοσκοτωμό, πού θὰ ἀφανίσῃ τοὺς τελευταίως ἄρρενες γόνους τῶν Λαβδακιδῶν καὶ θὰ σημάνῃ γιὰ τὴ Θήβα τὴ μετάβαση σὲ μιὰ καινούργια μορφή ἐξουσίας.

SEVEN AGAINST THEBES

The play is one of a continuous trilogy recounting the story of the Theban royal house. It takes up the story of the Labdacides on the morning of the final attack by Polyneices and his allies upon the city. The central character is Eteocles, who is shown as a man heavily burdened by the double load of his public responsibility for the welfare of the State and his own consciousness that doom is approaching and will be fulfilled. After an opening scene in which he addresses the citizens the chorus enters, in wild panic; it is composed of Theban girls, expecting every moment to find themselves at the mercy of the Argive army. The king re-enters, rebukes and tries to calm them and goes out again. After a choral ode, he and a scout come in from opposite sides of the stage; there follows a long scene in which he is told of the preparations of the seven chieftains, each of whom is to attack one gate, and names seven Thebans to oppose them. The last of these is himself, and the champion whom he is to face is his own brother Polyneices. The chorus vainly tries to dissuade him; the doom of Apollo is on his house and he will not try to avert it. He leaves the stage, and shortly after a messenger relates the defeat of the attacking army and the death of Eteocles and Polyneices by each other's hands. The bodies are brought in. Antigone and Ismene enter to join in the wailing. A herald informs them that it is forbidden to bury Polyneices. Antigone defies him and part of the chorus support her.

τὴν Ὀλυμπιακὴ φιλοξενία τὴν ξέρουν ὅλοι

Τὴν προσφέρουμε σὲ ὅλες τὶς πτήσεις μας
στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀμερική,
στὴν Ἀφρική, στὴν Ἀσία, στὴν Αὐστραλία.

Γιατὶ εἴμαστε ἡ σύγχρονη Ἑταιρία μὲ
τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ παράδοση.

Καὶ προσφέρουμε ὅλα γιὰ ἓνα ἄνετο ταξίδι.

Τὸν τελειότερο στόλο τῶν Μπόϊγκ.

Ἐμπειρο πλῆρωμα. Ἀπολαυστικὰ φαγητά.

Στερεοφωνικὴ μουσικὴ* ἀπὸ 8 κανάλια καὶ
κινηματογράφος* μὲ ἀτομικὰ ἀκουστικά, στὶς
ὑπερατλαντικὲς πτήσεις. Πρόσχαρη
καὶ εὐγενικὰ χαμόγελα.

Ἡ Ὀλυμπιακὴ φιλοξενία στὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

*Κανονισμοὶ I.A.T.A.:
τέλος 2.5 δολλ.
γιὰ τὴν χρῆση τῶν ἀκουστικῶν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

everybody knows the Olympic hospitality

We offer it on all our flights to Europe,
U.S.A., Canada, Africa, Asia, Australia.

Because, we are the modern airline
with the ancient Greek tradition and
we offer everything for a pleasant trip.
The latest all - Boeing fleet.

Skilled crew. Delicious meals.
Personal attention. A choice of
8 - channel music* and the latest
movies* on intercontinental
services. Happy smiles.

Olympic hospitality goes round the world.

OLYMPIC
AIRWAYS

the national Airline of Greece

*US\$ 2.50 I.A.T.A. charge

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΕΡΑΡΔΗΣ

TEXTS, COORDINATION AND EDITING: LEONIDAS GERARDIS

